

Besede in dejanja

RAZGOVOR S SILVOM KOZLEVČARJEM,
NOVIM RAVNATELJEM ŠOLE

Decembra je Šolski center republiškega sekretariata za notranje zadeve v Tacnu praznoval deseto obletnico obstoja. Predsedniku skupščine SRS Marjanu Breclju je na tej slovesnosti raportiral že novi ravnatelj šole za miličnike — kadete, višji inšpektor Silvo Kozlevčar.

• Z njim sem se pogovarjal že nekoč prej. Takrat sva sedela v njegovem domačem okolju, zdaj pa v službeni pisarni. Takrat in zdaj mu je na širokem licu lebdela rahel, prijazen nasmeh, le da je tokrat, oblečen v brezhibno sivomodro uniformo, deloval zelo odločno, skoraj vojaško. Misli, stavki, ki jih je povedal, so vsebovali spoznanja, prepričanost in določeno ostrino. Skrita podlaga teh besed pa se mi je zazdelo jasna in človeška, na takem delovnem mestu nujna:

• »Miličnik je postavljen pred odgovorno nalogo, ki je morda v nekem trenutku nevarna in ostra, v naslednjem pa pomir-

jujoča in skrajno kulturna. Narava njegovega dela je taka, da ne more biti do kraja shumanizirano občutljiv do solz, niti ne grobican. V okolju, kjer deluje, je pobudnik vseh samozaščitnih interesov in socialnih akcij. Naloga te šole je iz mlade populacije vzgojiti osebnosti, ki se bodo zavedale, da ni razkorak med besedami in dejanji; osebnosti, ki bodo do kraja predane našemu družbenemu sistemu in samo tako docela zmožne izpolnjevati dobljene naloge.

• »Na operativnem delu sem spoznal, kakšnega človeka potrebujemo. To spoznanje bi želel prenesti na svoje sodelavce v samem centru. Ta želja in pogum sta osnovni razlog, da sem se znašel tu z dušo in telesom.«

• Samo šolanje kadetov je kombinacija treh funkcij vzgoje: internata, strokovne vzgoje in vojašnice. Fantje namreč obenem služijo tudi vojaški rok. Na voljo imajo najsodobnejša učila, celo notranji TV sistem. Poskrbljeno je torej za vse vidike vzgoje: strokovno, vojaško, idejno pa tudi kulturno, športno, glasbeno. V šoli je, na primer, izredno močna partijska organizacija. V prostorih centra se s kadeti srečujejo naši pisatelji in mojstri koncertnih odrov. Niso redke predpremiere različnih filmov, gledališke predstave in glasbene stvaritve. Kadeti sodelujejo s krajani Tacna in imajo v razrednih skupnostih dobro razvito samoupravo. Tu se šolajo mladenci iz vseh predelov Slovenije, otroci staršev vseh profilov: od delavca do zdravnika. Vsak kandidat je preverjen tudi na posebnem psihofizičnem testu.

• »Miličnik je delavec, ki ima v rokah orožje in pooblastilo uporabiti ga. Od njegove bliskovite presoje je odvisno, ali ga bo pravilno uporabil. Tukaj namreč ni poti nazaj in storjenega ni moč nikoli več popraviti. In to je izjemna odgovornost. Tudi taki so elementi, ki jih nalagamo mlademu fantu. Opravka bo imel z ljudmi.«

• »Vsega tega seveda šola 100-odstotno žal ne more zagotoviti... Zato toliko poudarka predanosti našemu samoupravnemu socializmu, odgovornosti čuvati ga. Da, miličnik ga čuva, a na svojem delovnem mestu se mora pogosto odreči delu svojih samoupravnih pravic. Ni se težko pogovarjati o gibljivem delu osebnega dohodka, mnogo težje pa o miličnikovem delovnem času...«

• V I. in II. letniku dobijo kadeti splošno znanje, v zadnjih dveh pa strokovno znanje. V II. in III. letniku gredo na prakso v postaje Ljudske milice. Tam pod vodstvom usposobljenega mentorja opravljajo tekoče delo, kajti samo v praksi se lahko potrjuje v šoli pridobljena teorija. Kadar diplomirani miličnik stopa takorekoč v življenje, je v prvih mesecih miličnik — pripravnik. Od njega samega je odvisno, kdaj mu bo poverjena popolna samostojnost pri delu.

• »V tej službi je bistveno, kakšen človek ti stoji za hrbtom. Če je to predana, zanesljiva osebnost, ne bo noben problem pretežak. To je tisto, kar skušamo vcepiti mlademu kadetu.

• Prav je, da družba ve, v kaj vlaga velika sredstva. Vse to nikakor ni poceni. Zdaj smo tudi v obdobju menjave generacij in potrebe te službe so izredno velike. Vzgojati novo generacijo je odgovornost.«

• Silvo Kozlevčar je izreden sogovornik. Zna izraziti tisto, kar mu leži na srcu. Zdaj ima zelo odgovorno nalogo. Želimo, da bi uspel... Mora!

Bogomir Šefić

Moje najdaljše potovanje (I.)

Dober začetek, slab...

Piše: SLAVA MREŽAR

Gorovje Hindukush je dolgo kakih 900 km, široko 200—400 km. Je eno najvišjih gorstev sveta, z najvišjim vrhom Tirič Mir (7706 m), ki pa je že v Pakistanu, medtem ko je v Afganistanu najvišji vrh Nošak (7492 m). Gorovje namreč meji na severno višavje Afganistana, proti severu na sovjetski Tadžikistan in na jugozahodu na Pamiro.

Do pravega spoznavanja tega gorstva je prišlo šele v dvajsetih letih tega stoletja, danes pa je Hindukush zbirališče alpinistov iz vsega sveta. Jugoslovani smo bili pred našo odpravo že petkrat v teh krajih. Leta 1968 pod vodstvom Aleša Kunaverja, dve leti kasneje pod vodstvom Lojzeta Šteblaja. Obe odpravi sta imeli cilje v afganistanskem delu Hindukusha, medtem ko je tretja odprava l. 1971 obiskala pakistanski del. Naslednji dve odpravi, splitska in kamniška, pa sta imeli za osrednji cilj Nošak.

In naša odprava? Štela je 14 članov. 15.000 km dolgo pot iz Ljubljane do Quazi Deha in nazaj smo prevozili s tremi vozili: kombija IMV in TAM, ter TAM furgon. S seboj smo imeli 2 tona opreme (hrana, alpinistična oprema, rezervni deli). Za vožnjo tja in nazaj smo rabili nekaj več kot en mesec, tri tedne pa smo bili v hribih.

ODHOD

Soparen julijski dan je. Pripravljamo še zadnje malenkosti. Potem se poslovimo od staršev in prijateljev in se odpeljemo. Kar oddahnemo si. Za nami je skoraj leto dni priprav in načrtov. Še enkrat pomaham mami, ki pa se je že kar navadila na to, da me ni nikoli doma. Posebno zadnje mesece. Treba je bilo napisati toliko prošenj, zbirati skupaj opremo, hrano, povzru tega pa še trenirati in ne nazadnje, tudi kakšen izpit je bilo pametno opraviti.

Na bencinski črpalki za Ljubljano pa že prava neugoda. Razbijemo luč neki stoenki, ki se je naenkrat znašla za kombijem. Toda rečemo si: »Začetek slab — konec dober« in se odpeljemo naprej. Zoranova in Matevževa mama sta spekli odlično pecivo in tudi prometni zastoj v Zagrebu nas ne spravlja v slabo voljo.

(Prihodnjič dalje)

